

Apostelgeschichte 10

- 10,1 Ἄνὴρ δέ τις ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος,
ἐκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς,
- 10,2 εὐσεβῆς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,
ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ καὶ δεόμενος τοῦ θεοῦ διὰ παντός,
- 10,3 εἶδεν ἐν ὄραματι φανερῶς ὡσεὶ περὶ ὥραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας
ἄγγελον τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπόντα αὐτῷ,
Κορνήλιε.
- 10,4 ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφοβος γενόμενος εἶπεν,
Τί ἐστίν, κύριε;
εἶπεν δὲ αὐτῷ,
Αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν
εἰς μνημόσυνον ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ.
- 10,5 καὶ νῦν πέμψον ἄνδρας εἰς Ἰόππην
καὶ μετάπεμψαι Σίμωνά τινα
ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος·
- 10,6 οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ,
ὃ ἐστὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν.
- 10,7 ὥς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν αὐτῷ,
φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων
αὐτῷ,
- 10,8 καὶ ἐξηγησάμενος ἅπαντα αὐτοῖς
ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην.
- 10,9 Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων

ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ ὥραν ἕκτην.

10,10 ἐγένετο δὲ πρόσπεινος

καὶ ἤθελεν γεύσασθαι·

παρασκευαζόντων δὲ αὐτῶν ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις,

10,11 καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον καὶ καταβαῖνον σκευῶς τι

ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς,

10,12 ἐν ᾧ ὑπῆρχεν πάντα τὰ τετράποδα καὶ ἔρπετά τῆς γῆς καὶ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

10,13 καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν,

Ἄναστάς,

Πέτρε,

θῦσον καὶ φάγε.

10,14 ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν,

Μηδαμῶς,

κύριε,

ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν καὶ ἀκάθαρτον.

10,15 καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν,

Ἄ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν

σὺ μὴ κοίνου.

10,16 τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς,

καὶ εὐθὺς ἀνελήμφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.

10,17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος

τί ἂν εἴη τὸ ὄραμα

ὃ εἶδεν,

ἰδοὺ οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τοῦ Κορνηλίου

διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος

ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα,

10,18 καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο

εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται.

10,19 τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμουμένου περὶ τοῦ ὄραματος

εἶπεν [αὐτῷ] τὸ πνεῦμα,

Ἴδοὺ ἄνδρες τρεῖς ζητοῦντές σε·

10,20 ἀλλὰ ἀναστὰς κατάβηθι

καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς μηδὲν διακρινόμενος,

ὅτι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς.

10,21 καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶπεν,

Ἴδοὺ ἐγὼ εἰμι

ὃν ζητεῖτε·

τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε;

10,22 οἱ δὲ εἶπαν,

Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν

μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων,

ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου

μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ.

10,23 εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτούς ἐξένισεν.

Τῇ δὲ ἐπαύριον ἀναστὰς ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς,

καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ.

10,24 τῇ δὲ ἐπαύριον εἰσῆλθεν εἰς τὴν Καισάρειαν·

ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτούς,

συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους.

10,25 ὡς δὲ ἐγένετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον,

συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσεκύνησεν.

10,26 ὁ δὲ Πέτρος ἤγειρεν αὐτὸν λέγων,

Ἄνάστηθι·

καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι.

10,27 καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθεν,

καὶ εὐρίσκει συνεληλυθότας πολλούς,

10,28 ἔφη τε πρὸς αὐτούς,

Ἕμεῖς ἐπίστασθε

ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ·

καὶ μοι ὁ θεὸς ἔδειξεν μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον·

10,29 διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἦλθον μεταπεμφθεῖς.

πυνθάνομαι οὖν

τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με;

10,30 καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη,

Ἐκ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην τὴν ἐνάτην
προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου,

καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἕστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ

10,31 καὶ φησίν,

Κορνήλιε,

εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχὴ

καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

10,32 πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην

καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα

ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος·

οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν.

10,33 ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρὸς σέ,

σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος.

νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πάρεσμεν

ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ κυρίου.

10,34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα εἶπεν,

Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι

ὅτι οὐκ ἔστιν προσωπολήπτῃς ὁ θεός,

10,35 ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην
δεκτὸς αὐτῷ ἔστιν.

10,36 τὸν λόγον [ὃν] ἀπέστειλεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ

εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

οὗτός ἐστιν πάντων κύριος

10,37 ὑμεῖς οἴδατε, τὸ γινόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας,

ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισμα

ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης,

10,38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ,

ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ θεὸς πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει,

ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος

πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου,

ὅτι ὁ θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ.

10,39 καὶ ἡμεῖς μάρτυρες πάντων

ἧν ἐποίησεν ἔν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ [ἐν] Ἱερουσαλήμ·

ὄν καὶ ἀνεῖλαν κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.

10,40 τοῦτον ὁ θεὸς ἤγειρεν [ἐν] τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ

καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι,

10,41 οὐ παντὶ τῷ λαῷ ἀλλὰ μάρτυσιν τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ,

ἡμῖν,

οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ

μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·

10,42 καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ καὶ διαμαρτύρασθαι

ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν.

10,43 τούτῳ πάντες οἱ προφηῆται μαρτυροῦσιν,

ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

10,44 Ἐτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα

ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον.

10,45 καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ

ὅσοι συνῆλθαν τῷ Πέτρῳ,

ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκκέχυται·

10,46 ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις καὶ μεγαλυνόντων τὸν θεόν.

τότε ἀπεκρίθη Πέτρος,

10,47 Μήτι τὸ ὕδωρ δύναται κωλύσαι τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους

οἵτινες τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον ὡς καὶ ἡμεῖς;

10,48 προσέταξεν δὲ αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ βαπτισθῆναι.

τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Apostelgeschichte 11

11,1 Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν
ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.

11,2 ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱερουσαλήμ,
διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς

11,3 λέγοντες ὅτι
Εἰσῆλθες πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας
καὶ συνέφαγες αὐτοῖς.

11,4 ἀρξάμενος δὲ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων,

11,5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππη προσευχόμενος
καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα,
καταβαῖνον σκεῦός τι
ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ ἦλθεν ἄχρι ἐμοῦ·

11,6 εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν
καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἕρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ.

11,7 ἤκουσα δὲ καὶ φωνῆς λεγούσης μοι,

Ἄναστάς,

Πέτρε,

θῦσον καὶ φάγε.

11,8 εἶπον δέ,

Μηδαμῶς,

κύριε,

ὅτι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου.

11,9 ἀπεκρίθη δὲ φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,

Ἄ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν

σὺ μὴ κοίνου.

11,10 τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς,

καὶ ἀνεσπάσθη πάλιν ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.

11,11 καὶ ἰδοὺ ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ἧ ἡμεν,

ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρὸς με.

11,12 εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμά μοι συνελθεῖν αὐτοῖς μηδὲν διακρίναντα.

ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἕξ ἀδελφοὶ οὗτοι,

καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός·

11,13 ἀπήγγειλεν δὲ ἡμῖν

πῶς εἶδεν [τὸν] ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα,

Ἄπόστειλον εἰς Ἰόππην

καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον,

11,14 ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σὲ ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.

11,15 ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν

ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς

ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.

11,16 ἐμνήσθη δὲ τοῦ ῥήματος τοῦ κυρίου ὡς ἔλεγεν,

Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι,

ὕμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

11,17 εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν

πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,

ἐγὼ τίς ἤμην δυνατὸς κωλύσαι τὸν θεόν;

11,18 ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἠσύχασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν λέγοντες,

Ἔρα καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς τὴν μετάνοιαν εἰς ζωὴν ἔδωκεν.